

lydende med dette kom op i dette Ting i Slutningen af forrige Samling. Det blev der undergivet Udvalgsbehandling, og dette Udvalg naaede til at afgive en Betænkning den sidste Dag, Rigsdagen var samlet, tror jeg, det var. Betænkningen gik i det hele ud paa at fremme Lovforslaget, samtidig med at der stilledes nogle Ændringer til forskellige Paragraffer. Jeg antager, at den samme Villie til, det samme Ønske om at fremme denne Sag er til Stede ogsaa i denne Samling hos Tinget her; den er i alt Fald til Stede for mit Vedkommende, jeg mener, at Sagen fortjener Fremme. Men for det første antager jeg ogsaa, at det vil være rigtigt, at de samme Ændringsforslag blive stillede, som Udvalget i Fjor enstemmig ansaa for rigtige; og dernæst maa det i alt Fald stille sig uvist for mig, om der ikke er andre og yderligere Ændringer at foretage. Det kan nemlig ikke nægtes, at Spørgsmaalet i Fjor i Udvalget blev behandlet meget hurtigt, idet vi endnu den Gang haabede at kunne komme til et Resultat inden Samlingens Slutning, hvad der dog mislykkedes. Der kan altsaa være undgaaet vor Opmærksomhed enkelte Punkter, som endnu fortjente Overvejelse, men der er særlig et Punkt, som jeg mener ikke har været draget frem tidligere, og som der turde være nogen Anledning til at drage frem. Det er nemlig det Spørgsmaal, om man ikke skulde give en noget længere Frist end den, som er fastsat i § 4 med Hensyn til den eventuelle Lovs Ikrafttræden. Der findes nemlig der den Bestemmelse, at Loven allerede træder i Kraft den 1. April 1904, altsaa et Aars Tid efter, at Forslaget er vedtaget. Nu antager jeg det fremdeles for givet, at en saa kort Frist ikke kan undgaa at ramme de paagældende Stiftstidender, som nu ere autoriserede til at optage offentlige Bekendtgørelser, ret alvorligt økonomisk. Det er ganske vist min Mening, hvad der ogsaa blev udtalt i Fjor her i Salen, at noget Retskrav paa at faa en økonomisk Lømpelse eller paa at faa det Tab, som vil kunne fremkomme ved en saadan Lov som denne, godtgjort eller mildnet, kan der ikke være Tale om, men der kan efter min Overbevisning nok være Tale om at tage et billigt Hensyn paa den Maade, at Fristen for Lovens Ikrafttræden forlænges noget. Det kan stille sig saaledes, at der kan være Stiftstidender — det er maaske alle Stiftstidender — som have indrettet sig økonomisk paa den Forventning, at Privilegiet ikke saa hurtigt vilde ophøre, og

det er en Forventning, som ikke kan have været ganske ubegrundet, da det først er i den sidste Tid, at Spørgsmaalet er kommet frem, og denne Forventning kan have bragt dem til at foretage økonomiske Dispositioner, som først ved en længere Frist ville kunne afvikles. Det er i hvert Fald et Spørgsmaal, som forekommer mig værd at overveje, om ikke Billighed mod de paagældende Tidender, hvis Forhold blive saa forandrede, kunde føre til at forlænge den Frist, som er sat i Lovforslaget til 1. April 1904, noget. Det er altsaa et nyt Spørgsmaal, som fortjener Overvejelse, og jeg mener, at der kunde være Opfordring til at nedsætte et Udvalg paa 9 Medlemmer ligesom i Fjor til at foretage den Overvejelse. Der kan ikke være Tvivl om, at et saadant Udvalg, naar Hensyn tages til, at Udvalget i Fjor enstemmigt udtalte Ønske om at fremme Sagen, ogsaa vil være hurtigt i at fremme Forslaget i Aar.

Berthelsen: I Anledning af de Udtalelser, der ere fremkomne fra det ærede 2det kongevalgte Medlem (Goos), skal jeg som et af de Medlemmer, der have haft med denne Sag at bestille i Fjor, gøre et Par Bemærkninger. Det er jo rigtigt, som det ærede 2det kongevalgte Medlem sagde, at vi have afgivet en Betænkning med ganske enstemmig Tilslutning til en Række Ændringer. Det skete umiddelbart før Rigsdagen blev sluttet sidste Foraar, nemlig den 17. Maj. Sagen har imidlertid senere været behandlet i Folketinget, og Folketinget har ved at vedtage Forslaget i den foreliggende Skikkelse vist, at det ikke mener at kunne acceptere de Ændringer, der stilledes i Betænkningen i Fjor. Jeg for mit Vedkommende vil i alt Fald tage Hensyn til denne Folketingets Stilling, saa at jeg ikke paa dette Trin af Sagen kan erklære mig villig til at stemme for alle Ændringerne fra i Fjor, og jeg tror at kunne udtale dette ogsaa paa mine Meningsfællers Vegne. Naar der nu bebudes yderligere Ændringer, saa undrer det mig; thi jeg troede egentlig, at det var slaaet tilstrækkelig fast i Fjor, at noget Krav for de nuværende Privilegiejere kan der ikke være Tale om. Jeg vil derfor gerne for mit Vedkommende anbefale Lovforslaget i dets foreliggende Skikkelse til hurtigt Fremme.

J. Pedersen: Ja, det behøver ikke nogen nærmere Paavisning, at den nuværende Ordning af Avertissementsforholdene er uheldig, og vil man bort fra